

V. 100
V. 100
V. 100

JYLLÄ
ESPOONLAHDEN KOULU
ESPOONLAHDEN LUKIO

ESPOSTI

Juhlanumero

JYLLA

— 1923 —

Toimitus

Angelika Provalskaja

Laura Lund

Niklas Ottelin

Eerika Oksanen

Raiko Hollo

Iku Kekki

Kaapo Ovaskainen

Noora Lindén

Aimo Ala-Jääski

Susanna Akkila

Sisällysluettelo

3 Pääkirjoitus

5 Me olemme Jylla

10 Minun Jyllani

Aino Markow

13 Satavuotiaan Jyllan
maineisuus

14 Jyllalaisen päivä

16 Onnitteluita, kiitoksia ja
toiveita!

22 Minun Jyllani

Elina Ruuska, Markus Kytölä,
Sirpa Piispanen, Outi Immonen,
Päivi "Peppi" Perenius, Ukka
Repokari

38 Millainen on huomisen Jylla?

Pääkirjoitus

Onnea, Jylla!

Angelika Provalskaja
Susanna Akkila

Hurraa! Hurraa! Hurraa! Jylla täyttää sata vuotta! Esposti, alun pitäen yläkoulun ja lukion yhteinen ja nykyään vain jälkimmäisen oma julkaisu, on kulkenut matkasta mukana noin puolet. Keväinen numero keskittyy juhlaan ja siihen, mitä Jylla meille merkitsee!

Käsissäsi olevaa lehteä ojentavat yhdessä ylpeinä eteenpäin koko toimituksen puolesta päätoimittaja **Angelika Provalskaja** ja opettajatoimittaja **Susanna Akkila**, joista ensimmäinen on ollut mukana läpi lukionsa ja jälkimmäinen kohta 28 vuotta.

On tosi merkityksellistä, että talolla on oma lehti, johon saadaa aina omaa aikaa ja arvoja heijastavia juttuja! Meille jää historiasta kaikenlaisia dokumentointeja, mutta mikään muu kuin opiskelijoiden oma julkaisu ei tarjoa samalla tavalla

Kuva: Angelika Provalskaja

la yhtä aikaa moniäänistä ja monipuolista kuvaa juuri koulusta.

Espostissa on käsitelty läpi aikojen tärkeitä aiheita ja sen kautta on saatu nuorten ääni kuuluviin. Kirjoittajat saavat aina kertoa oman näkemyksensä ja puhua asioista omalla tavallaan ja äänellään. Mikä voisi heijastaa omaa aikaa paremmin?

Lehden jutut ovat tosiaan käsitelleet rohkeasti esim. seksuaalisuutta, ilmastonmuutosta, nuorten hyvinvointia, pedagogiikkaa, ihmisten oikeuksia, eläinten oikeuksia... Samat teemat näkyvät yhteiskunnallisissa keskusteluissa, opetussuunnitelmassakin.

Päätoimittajana en ole halunnut itselleni selkeää linjaa tai raamia, jossa pysyä. Olen aina halunnut kirjoittaa siitä, mikä tuntuu sillä hetkellä tärkeältä, kiinnostavalta tai ajankohtaiselta. Epostissa parasta on se, että tekstien ei tarvitse olla virallisia, sensuroituja tai superhuoliteltuja, vaan asiat saavat olla juuri niin kuin ne ovatkin. Samanlainen tunnelma minulle on jäänyt näiden vuosien aikana myös Jyllasta: kaikki saavat olla juuri sellaisia kuin oikeasti ovatkin.

Epostista onkin aina saanut lukea, millainen koulu on! Juhla-Eposti tarjoaa opiskelijoiden äänen lisäksi tällä kerralla erityisen paljon myös opettajien tekstejä. Jyllan tärkein osanen on opiskelija, mutta myös me talon pysyvät palaset voimme ylpeinä miettiä, millainen minun Jyllani on.

Omakaan Jylla-aikani ei olisi ollut näin ikimuistoinen ilman meidän valloittavia, lämminsydämisä ja huumorintajuisia opettajiamme. Ylipäättään minulle jää Jyllasta käteen, ylioppilastodistuksen ohella, niin muiden opiskelijoiden kuin

opettajienkin kanssa koettuja muistoja, jotka näen jopa tutkintoa tärkeämpinä. Ylioppilastodistus vie minua eteenpäin urallani, mutta sitä ja ylipäättään mitään saamaani tietoa enemmän minulle merkitsevät kaikki kokemukset, keskustelut ja ihmiset - olen oikeasti oppinut täällä itsestäni paljon!

Toivon siksi jokaiselle nykyiselle ja tulevalle jyllalaiselle yhtä kokonaisvaltaista kokemusta kuin olen itse saanut. Toivon rohkeutta ja aktiivisuutta koulun toiminnassa vielä nykyistä enemmän; toivon, että kukaan ei jätä menemättä yhdellekään kurssille tai yhtyiinkään bileisiin sen pelossa, että siellä ei ole kavereita! Toivon myös, että jokainen uskaltaa kertoa omista huolistaan ääneen. Toivon, että jokainen rohkenee mennä kohti omia unelmiaan huolimatta siitä, mitä muut niistä ajattelevat. Ja toivon, että asiat saavat jatkossakin olla Jyllassa yhtä hyvin kuin ne ovat nyt.

Lupaam palata muistelemaan minun Jyllaani seuraavaan juhla-Epostiin;)

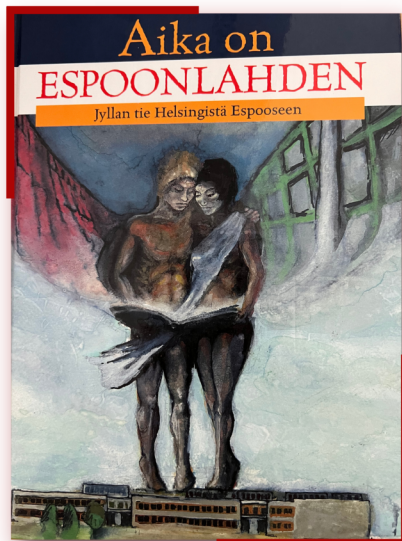
Me olemme Jylla

Susanna Akkila

Meidän muistomme tulevat kaukaa! On kuin historia olisi vahva selusta, johon tukeutua”, kirjoittivat 70-vuotiaan Jyllan kunniaksi juhla-Espostin koonneet opettajat **Eija-Liisa Markkula** ja **Kaarina Malme**. Nyt, 30 vuotta myöhemmin, opinahjomme näyttäyty edelleen vahvana, erityisenä ja kiinnostavana mm. menneisyyttä vasten. Historiansa ansiosta Jyllalla on varma näköala myös tulevaan.

Virallisen historiikin ”Aika on Espoonlahden” julkaisi **Jukka Relander** vuonna 1998. Sitä ja opettajilta sekä vanhoilta opiskelijoilta koottuja Espostin juttuja hyödyntäen voimme kurkistaa, mihin kaikkeen juuremme perustuvatkaan ja miten samanlaisina olemmekaan jo sata vuotta pysyneet. Tästä jutusta puuttuu kuitenkin monia nimiä ja tärkeitä asioita. Älköön kukaan pahoittako mieltään! Päälinjat on ollut pakko vetää johonkin.

Mutta mistä kaukaa muistomme siis tulevat? ” Aluksi oli — ah! — rakkaustarina: kunnianhimoinen

*Jukka Relanderin kirjoittaman
kirjan etukannen kuvan teki
opiskelija Antti Reinikainen*

aviopari **Hilma** ja **Yrjö Jahnsson** perusti Helsingin yksityislyseon eli nykyisen koulumme 1923. Varsin erityistä oli se, että oppikoulun tiloissa aloitti myös iltalinja, sillä se oli toinen koko Euroopan vanhimmista iltakouluista!

Irene Sirkeinen, ylioppilas vuodelta 1940, muistelee 70. vuoden juhla-Espostissa, että ensimmäisen rehtorin eversti **Boris**

Gyllenbögelin aikaan koulussa olivat niin kuri kuin yhteishenki kunossa: "Sain hyvät eväät jatko-opintoja ja elämää varten". Rehtorin nimestä on muuten peräisin koulumme lempinimi "Jylla", ja rehtorista voi lukea lisää tämänkin lehden sivuilta Aino Markowin "Minun Jyllani"-jutusta.

Hyvä henki — kuuluisa Jyllan henki — on siis kulkenut mukana alusta saakka, samoin ajatus siitä, mitä talo tarjoaa ylioppilaan reppuun. Vuosikymmeniä myöhemmin kevään 2003 ylioppilas **Mikko Hömmö** muistelee 90. juhlavuoden Espoossa nimittäin näin: "Oman aikani Jylla antoi minulle kaiken sen, minkä halusinkin — yli äyräidenkin. Lukiosivistyksen oheen sai tuen kaikkeen, mitä älysi pyytää. Oli aikaa ja mahdollisuuksia olla luova ja toteuttaa itseään." Niinpä, 2000-luvun taitteen ja alun opiskelijat toden totta tekivät intohimoisesti vaikka mitä: kirjoittivat kirjan, pitivät välituntiradiota, vaikuttivat asioihin! Muutamaa vuotta myöhemmin ylioppilaaksi päässyt Riikka Virtanen kiteyttää samaisessa juhlanumerossa: "Espoonlahden lukio oli ehdottomasti paras paikka heittää hyvästit epävarmalle ja kiukkuiselle teinille ja toivottaa tervetulleeksi uusi, elämästä nauttiva aikuinen. Koulussa vallitsi äärettömän hyvä yhteishenki, joten oman itsensä

Kuva: Yrjö Jahnssonin säätio

etsiminen ja toteuttaminen oli turvallisesti mahdollista."

Takaisin viime vuosituhannelle: Helsingin yksityislyseo ehti toimia parissakin osoitteessa ennen kuin muutti vuonna 1974 olosuhteiden sanelemana tuoreeseen kasvukaupunkiin Espooseen lähiökouluksi. Kaikki voittivat: Espoo sai haluamansa suuren ja monipuolisen oppimiskeskuksen, Jylla puolestaan uuden tulevaisuuden. 70-luvun villit värit, jotka kuulemma tukivat oppimista, maalattiin 90-luvulla ruskean ja valkoisen alle. Uutta rauhallista ilmettä ja sälekaihtimia vaati aktiivinen oppilaskunnan hallitus! Se järjesti talon yleiskunnosta jopa mielenosoii-

tuksen. Matikisti-rehtori Juhani Turjanmaa suhtautui myötmielisesti ja kannustavasti kaikkkeen, mikä kumpusi vilpittömästä innosta ja heijastui motivaationa itse opiskelua kohtaan. Turjanmaa tunnettiin muuten myös Espostin ahkerana lukijana ja tukijana, mitä pitkäaikainen humanistiopettajatoimittaja muistelee lämpimästi. Vaikka humanisti ja matikisti eivät aina jakaneet samaa kieltä, Jyllan tavoite pitää opiskelija ykkösenä yhdisti niin johtoa kuin opettajakuntaa voimakkaasti. Relanderin kirja muistuttaa Turjanmaan mukaan parhaan mahdollisen koulun olevan sellainen, joka kykenee tarjoamaan juuri sellaista opetusta, kuin koulussa olevat oppilaat tarvitsevat. Kuulostaa hyvältä edelleen!

Turjanmaata muistelee 90v. juhla-Espostissa myös akatemiattutkija ja Eurooppa-asiantuntija **Timo Miettinen**: ”Kirjoitusten aluksi rehtori Turjanmaa astui eteemme, nosti molemmat kädet pystyyn jenkkifutistuomarin tavoin ja julisti juhlallisesti ajan ’siirtyvän edessä oleviin kelloihin’. Uppouduin kielikuvaan niin syvästi, että pääsin äidinkielen aineen kimppuun vasta puolen tunnin jälkeen.”

Turjamaan aikana Jyllaa markkinoitiin monien mahdollisuuksien Espoonlahdena, mikä tarkoitti kielipainotusta, urheilumahdollisuuksia ja tietysti musiikkia. Jylla tuli muuallakin tunnetuksi **Erkki Sipilän** kuorosta ja musiikaaleista, jotka olivat monille konkreettinen syy hakeutua taloon opiskelijoiksi. Ja kuorohan voi mainiosti edelleen! Musikaaliperinnettäkin puhalletaan juhluvuoden kunniaksi henkiin, ja työnimenä kulkee komeasti tämän jutun otsikko.

Espoonlahden lukio peruskorjattiin vuosina 2010-2012, ja moni kiittää siitä edelleen silloista rehtoria **Harri Korhosta**, jolla oli erityinen taito pysähtyä kuulemaan ja kuuntelemaan niin, että aikaa riitti aina niin opiskelijoille ja alaisille. Kun rehtorille esim. kertoi huonon sisäilman vaikutuksista, hän tuuletti talon niin, että vain perusteet pysyivät pystyssä, ja pian Jylla olikin kuin uusi ja kunnossa myös ulkoisilta puitteiltaan. Korhonen korosti monessa yhteydessä turvallisen työympäristön merkitystä: se liittyi niin oikeuteen opiskella puhtaassa talossa kuin työrauhaan — oli sitten kyseessä opiskelija tai opettaja. Ei ihme, että Korhosen aikana Jylla nousi yhdeksi

tyytyväisimmistä työyhteisöistä ja halutuimmista espoolaisista toisen asteen opiskelupaikoista. Kun Korhonen jatkoi matkaansa, johtoon astui **Juha Kivioja**.

Jyllä tuntuu herättävän jopa poikkeuksellisen paljon rakkaita muistoja, mikä kertoo siitä, että se on onnistunut monenlaisena miljöönä. Monet vanhat luokka-

kokoonpanot tai kaverukset ovat käyneet haistelemassa käytävillä ja tunneilla tunnelmaa ja muis-
telemassa omia aikojaan. Yksi on rakastettu sarjakuvataiteilija **Ka-
ti Kovacs**, joka vuonna 2015 huudahti: "Evviva, rakastettava ja niin paljon elämälläni kaikenlais-
ta antanut Jyllä!" ja piirsi Espos-
tin pyynnöstä meille teoksen:

Erityispiirre talossamme on, että meillä on ja on ollut opettajina useita vanhoja oppilaita, kuten **Elina Ruuska** ja **Tuomas Kela**. Ja meillä on tarinoissa kokonaisia perheitä tai sukuja: esim. rehtori Harri Korhosen äiti opiskeli Jyllassa. "Oltuani rehtorina jo 4 tai 5 vuotta, siivosin äitini kanssa hänen vanhoja papereitaan. Yllätys oli suuri, kun lukion päätötodistuksesta huomasin, että hän oli Jyllan ylioppilas vuodelta 1965! On hienoa ajatella olevansa tavallaan 'toisen polven jyllalainen'", Korhonen muistelee kymmenen vuoden takaisessa juhla-Espostissa... Uskonnon-, psykologian ja filosofianopen Meri-Satu Sama'nehin molemmat vanhemmat puolestaan tustustuivat iltalinjalla, joten Jahns-sonien rakkaustarina ei todellakaan ole ainoa pitkän kaavan jyllakohtalo!

Talostamme kertoo paljon sekin,

että moni nuorena opena Jyllassa aloittanut jää täältä myös eläkkeelle. Ehkä joku käy välillä seikkailemassa muualla, mutta yleensä kaikki palaavat kotiin. Yksi sellainen esimerkki on myös koko talon sydän eli koulusihteeri **Mia Taskinen**, jota ilman mikään ei toimisi.

Historia tuo meille itsevarmuutta ja ylpeyttä ja suoristaa ryhtiämme. Me olemme oppineet konkareilta ja välitämme Jyllan perintöä eteenpäin. Liiksi emme kuitenkaan vanhassa roiku vaan tartumme rohkeasti uusiin hankkeisiin ja haasteisiin. Siinä meitä tällä hetkellä auttaa opettajien uusi sukupolvi. Toivottavasti nuo energiset ja iloiset tuoreet kollegamme viihtyvät ja rakentavat oman osansa jatkumoa. Siten voimme edelleen tarjota vain parasta eteenpäin ja saada lisää tyytyväisiä opiskelijoita.

**Sillä yhdessä me olemme Jylla.
Eläköön, Jylla!**

MINUN JYLLANI

Aino Markow

Valtaosa teistä varmaan tietääkin, että lukiomme lempinimi Jyllä tulee koulun pitkäaikaisen rehtorin eversti Boris Gyllenbögelin sukunimestä. Harva kuitenkaan tuntee eversti Boriksen henkilöhistoriaa sen tarkemmin. Historianopettaja minussa ilahtuikin, kun joululomalla lukiessani professori Touko Perkon tuoretta kirjaa *Kaksi vapaussotaa* törmäsin kirjan sivuilla etäisesti tutulta kuulostavaan Gyllenbögeliin. Lukiessani Gyllenbögelin toimineen valkoisten Viipurin vankileirin komendanttina aloin jo huolettaa koulun lempinimen sopivuudesta. Tuomio osoittautui kuitenkin taas kerran liian hätköiden tehdyksi.

Karl Volter Boris Gyllenbögel syntyi Kauhajoella vuonna 1884. Hänen sotilasuransa oli hyvin samantapainen kuin Mannerheimilla, ja Gyllenbögel siirtyikin Haminan kadettikoulun käytyään sotilasoppiin Pietariin ja sitä kautta Venäjän keisarillisen armeijan palvelukseen. Vuonna

Boris Gyllenbögelin muotokuva koristaa opettajanhuoneen seinää nykyäänkin.

1917 Gyllenbögel toimi lyhyen aikaa Uudenmaan läänin kuvernöörinä, mutta joutui eroamaan virastaan kieltäydyttyään hajottamasta valtalain säätänyttä SDP:n hallitsemaa eduskuntaa.

Kenties kaikkein koskettavin esimerkki eversti-rehtorimme vah-

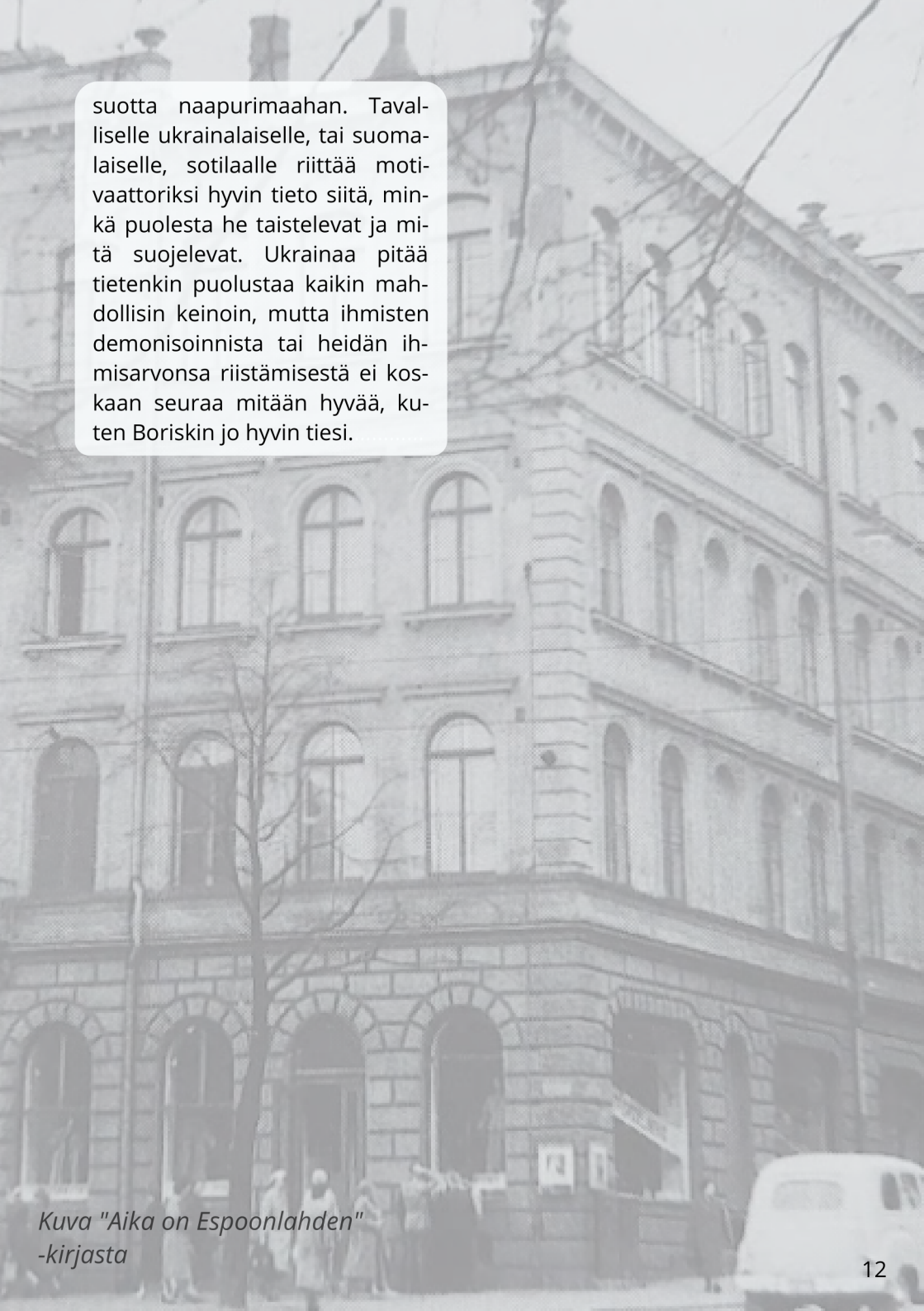
vasta selkärangasta on kuitenkin sisällissodan loppuhetkiltä. Taisteluiden päätyttyä hänet siis nimitettiin Viipurin vankileirin ensimmäiseksi komendantiksi. Hän toimi tehtävässään vain kymmenen päivää. Syynä lyhyeen pestiin oli se, että Gyllenbögelin suhtautuminen sodan hävinneiden punaisten kollektiviseen rankaisemiseen oli täysin torjuva. Hänen mielestään ei ollut mitään järkeä tuomita kuolemaan hätäisissä oikeudenkäynneissä suuria massoja, kun punaisten johtajat olivat pääasiassa onnistuneet pakenemaan rajan yli Venäjälle. Gyllenbögelin mielestä laajoille rankaisutoimille ei ollut edes soti-laallista perustetta, kun sota kerran oli jo voitettu. Gyllenbögelin tuotua mielipiteensä julki, siirrettiin hänet muihin tehtäviin ja tilalle tuli Helsingin käskynhaltijana maineen ”puhdistusten ammattilaisena” hankkinut Gösta Theslöf.

Omissa muistelmissaan vuonna 1946 Gyllenbögel kirjoitti tapahtumista mm. näin: ”Oikeastaan hukattiin Suomessa kesällä 1918 erinomainen tilaisuus muuttaa kaikki jälleen hyväksi... Jos nyt yksinkertaisesti ja rauhallisesti olisi tarjottu toisilleen tupakkia ja päätetty, ettei vast-

edes kannattaisi enää tällä lailla huiskia, vaan että olisi parempi tavata äänestyspöytien ääressä, olisi kaikki taas voinut olla hyvin päin.” (Kaksi vapaussotaa, Touko Perko, 2022)

Periaatteen mieheksi Gyllenbögel osoittautui myös 1920-luvun alussa toimiessaan Suomen asianshoitajana Moskovassa. Siellä hän riitautui neuvostohallituksen kanssa ja joutui palaamaan kotiin. Diplomaattiuransa jälkeen Gyllenbögel toimikin sitten vuosina 1924-38 silloin Helsingin suomalaisena yhteislyseona tunnetun mutta vuonna 1974 Espooseen muuttaneen koulun rehtorina ja opetti siellä kieliä. Rehtori lienee tehnyt opiskelijoihinsa suuren vaikutuksen, kun koulua alettiin kutsua hänen mukaansa Jyllaksi.

Eduskunnan ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtaja, perussuomalaisten Jussi Halla-aho ilmoitti vuoden alussa Facebookissa, että venäläissotilaiden demonisoiminen ja heidän tappamisensa karnevalisointi on välttämätöntä ja olennainen osa sodankäyntiä ja taistelussa menestymistä (Helsingin Sanomat 9.1.2023). Näin on tietenkin vain silloin, kun hullu diktaattori haluaa motivoida kansalaisia hyökkäämään syyttä

suotta naapurimaahan. Taval-
liselle ukrainalaiselle, tai suoma-
laiselle, sotilaalle riittää moti-
vaattoriksi hyvin tieto siitä, min-
kä puolesta he taistelevat ja mi-
ttä suojelevat. Ukrainaa pitää
tietenkin puolustaa kaikin mah-
dollisin keinoin, mutta ihmisten
demonisoinnista tai heidän ih-
misarvonsa riistämisestä ei kos-
kaan seuraa mitään hyvää, ku-
ten Boriskin jo hyvin tiesi.

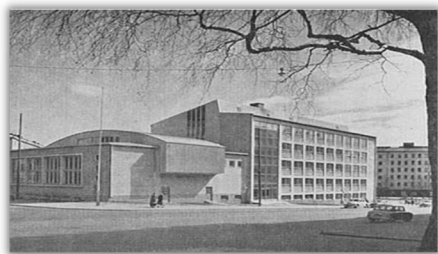
*Kuva "Aika on Espoonlahden"
-kirjasta*

Satavuotiaan Jyllan maineikkaus

Niklas Ottelin

Tänä vuonna Espoonlahden lukio täyttää 100 vuotta, mikä merkitsee suurta juhlaa pitkäikäisen lukiomme puolesta. Olisivatkohan Helsingin suomalaisen yksityislyseon aikoinaan Kamppiin perustaneet Hilma ja Yrjö Jahnsson voineet vuonna 1923 kuvitella, kuinka heidän alulle panemansa työ tulisi jatkumaan vielä vuosisadan kuluttua? Vaikka varsinaista vastausta kysymykseen ei varmaankaan tulla saamaan, voimme ylpeinä katsella polkua, jonka lukiomme on kulkenut läpi ja joka huipentuu 17.-24.4.2023 järjestettävään Jylla100-juhlaaviikkoon!

Jylla vetää puoleensa nuoria monilta lähiseudun alueilta ja paljon kauempaakin. Yhteensä meitä on yli 600. Mutta mikä on se salaisuus, joka on laittanut tälle kehitykselle alun? Syitä voidaan löytää esimerkiksi lukion pitkästä historiasta: ensimmäinen rehtorimme Boris Gyllen-

Helsingin yksityislyseo 1960-luvun alussa.

bögel opetti useita kieliä rehtorin työn ohessa. Kyseinen Suomen puolustusvoimissa ja diplomaattinakin uransa aikana työskennellyt monitoimimies on voinut olla mukana tuulen puhaltamisessa purjeisiin Jyllan tulevan maineen kannalta. Jylla onkin vakiintunut laadukkaana kielipainotteiseksi lukioksi, joka tarjoaa erinomaiset lähtökohdat monenlaisen kielen opiskeluun, ja Jylla on kuin onkin myös vastaanottanut kunniamaininnan kyseisestä suuruudesta. Vanhana lukiona vanhempiemme, ellei peräti isovanhempiemme sukupolven kokemukset Jyllasta ovat mukana myös omien mielikuviemme värityksen matkalla. Uutena tukipilarina kehityksen jatkumiselle voidaan puolestaan eittämättä pitää uutta Lippulaivan kauppakeskusta sekä metroverkon laajentumista. Laaja kurssitarjonta, urheilumahdollisuudet, kansainväliset projektit; tätä on Jylla! Olkaamme siis ylpeitä omasta lukiostamme!

Jyllalaisen päivä

Saavun aamuvarhain Jyllaan, 100 vuotta vanhaan kielilukioon, jossa kuulen lähes heti oven avattuani keskustelun valistusfilosofiasta. Me jyllalaiset keskustelemme usein sivistyksen kielillä: italiaksi, ranskaksi ja latinaksi. Heti aamulla sivukorvalla puheensorinaa kuunnellessaan voi huomata ymmärtävänsä maailmasta jotain uutta, kasvavansa ihmisenä jälleen muutaman porrasaskelman kohti sivistyksen korkeinta huippua. Jylla kultivoi.

Ensimmäinen tuntini on matematiikka. En - tietenkään - käytä Wilmaa, vaan löydän oikean luokan seuraamalla **Johann Sebastian Bachin** Matteus-passiota, joka rutiininomaisesti valmistaa opiskelijat tutkimaan Fibonaccin lukujonoa. Senecaa usein lainaava matematiikan opettajamme on tunnetusti taitava pianisti; espoonlahtelaisen urbaanilegendan mukaan vain innostuminen derivoinnista oli hänelle este kasvaa uudeksi Frederic Chopin'ksi, ja kaikki matinean ääreen joskus koontuneet voivat todistaa myytin todeksi. Tunnin loppuksi vaihdamme maestron kanssa ajatuksia galantin ja barokin taidemusiikin tyyliasuuntien eroavaisuuksista.

Seuraavaksi siirryn kohti taidehistorian tuntia, jossa William Baskervillen mieleen tuova filosofian & historian lehtorimme, aikamme uomo universale, valmistelee diaesitystään. Pitkä, liian pitkä luento antiikin Kreikan ja Rooman pylväsjärjestelmien nyanssieroista alkaa. Kaikki seuraavat yleisneroä silmät innosta loistaen, ja miksipä eivät seuraisi, sillä Jyllan rakennuksen ja jyllalaisten takia hän jätti taakseen **Villa Lanten** renessanssihuvilan.

"Äidinkieli on kaikkialla", opetetaan jyllalaisille heti aluksi, ja siksi tänään vietämmekin äidinkielentuntimme näyttämötaiteen parissa. Jokainen jyllalainenhan osaisi todennäköisesti ohjata näytelmän Danten Helvetistä viimeistään abivuonna. Näytelmän väliajalla siteeraamme Vergiliuksen runoja ulkomuistista. Viimeisen näytöksen loputtua kokoamme ajatushautomon, analysoimme ja arvioimme, erittelemme ja tulkitsem-

me. Opettajamme kertoo lopuksi tulevasta koepäivästä, joka tulisi mahdollisesti sisältämään seitsemän tunnin istumisen Picasson Guernican edessä. Käymme vielä dialogia uudesta ***Espostista***, lehdestä, jonka vuoksi katkaisimme Parnasson vuositilauksen. Lähdimme kotiin, jälleen näimme tähdet.

Perustuu tositapahtumiin.

*Kirjoittaja on **jyllalainen**, esseisti, ajattelija, intellektuelli, renessanssinero, yli-ihminen sekä abiturientti eli Jumala.*

Onnitteluita, kiitoksia ja toiveita!

Eerika Oksanen
Raiko Hollo

100-vuotiaalle riittää sanottavaa: onniteltavaa, kiitettävää ja toivottavaa! Edelliset juhlaviestit ovat aina olleet vain paperisina, mutta nyt — 2023 — tavoitamme lukijamme myös netissä. Vaikka paljon on siis muuttunut, kiitollisuus ja tyytyväisyys eivät niinkään:) Kokosimme opiskelijoiden terveisiä:

Kiitos Kelan tuista :D

Paljon onnea, Jylla!

Onnea!

**Monia vuosia ja monia oppilaita —
yhdessä olemme tehneet täydellisen
Jyllan.**

**Vain alle vuosi on
todistanut
koulumme olevan
upea, onnea!**

**Jyllan abit ovat olleet
mahtavia, kiitos heille!**

**Onnea Jyllalle pitkästä
selviytymisestä.**

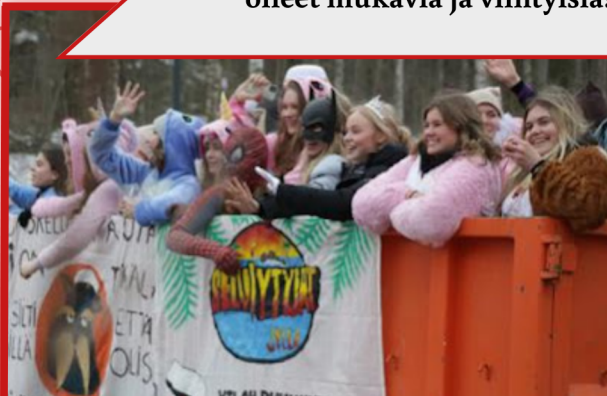
Teemapäivät ovat jääneet mieleen jo ensimmäisenä vuonna; vaikka ei olisikaan kaikkeen itse osallistunut, on tunnelma ollut innostava. On kiva, että niitä järjestetään. Jatketaanhan myös tulevaisuudessa!

Vanhoja kuvia Jyllasta katsoessa on ollut mukavaa huomata, kuinka Jyllan perinteet ovat pysyneet samoina jo todella pitkään. Puurojuhla, abishow, wanhat ja penkkarit ovat edelleen samanlaisia kuin monta kymmentä vuotta sitten. Tietenkin esimerkiksi vaatetyyli ja moninaisuus ovat muuttuneet, mutta perusjutut ovat säilyneet samoina. Muun muassa tanssiliikkeet wanhojen tansseissa eivät ole muuttuneet.

**Terveisiä koululle; lounastunnit ovat
olleet mukavia ja viihtyisiä!!**

**Hei Espoonlahden lukio!! Paljon onnea
100-vuotissynttäreidesi johdosta!**

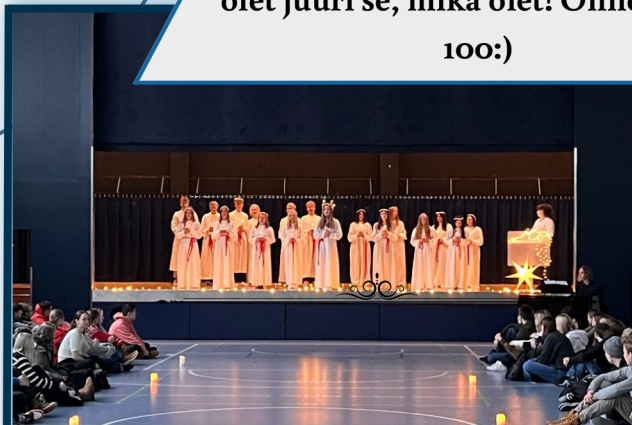
**Kiitos, Jylla, monista
ihanista muistoista!**

Oot ihana koulu!!

**Kiitos, että saimme esiintyä
Lucia-kulkuessa!**

**Kiitos lämmöstä, kiitos turvasta,
kiitos opista, kiitos opettajista, kiitos
vanhojen tansseista; kiitos siitä, että
olet juuri se, mikä olet! Onnea, Jylla
100:)**

**100 vuotta! Paljon on muuttunut ja muuttuu
koko ajan: koronan jälkeen on taas
kansainvälisiä projekteja, ja syventävät kurssit
ovat monipuolisia ja kiinnostavia. Ja mikä
tärkeintä: opiskelijoiden ääni kuuluu! Voimme
todellakin olla ylpeitä tämän päivän Jyllasta, ja
toivottavasti myös seuraavana merkkipäivänä
uudet opiskelijat toteavat samoin!**

**Kiitos Reksintiestä, jossa on kivat
opiskelutilat! Kiitos laadukkaasta
opetuksesta, joka haastaa ajattelemaan!
Kiitos meidän opiskelijoiden
huomioimisesta ja kuuntelemisesta!**

**Kiitos ihanista muistoista ja
onnea tuleville Jylla-vuosille!**

**Onnea ensimmäisestä
kolminumeroisesta iästä!**

Kuvat: Riitta Hoffrén, Susanna Akkila

MINUN JYLLANI

Minun polkuni Jyllan käytävillä

Elina Ruuska

Olen ollut Espoonlahdessa 90-luvulta lähtien. Muistan omilta yläasteajoltani värikkäät käytävät ja hienot juhlat, joissa oli upeita näytelmiä. Perinteenä oli keväisenä koulunpäivänä näytelmä Jyllan perustamisesta. Noihin aikoihin koulunpäivää vietettiin yhteisesti lukion ja peruskoulun kanssa. Pienenä yläastelaisena oli jännittävää katsella isoja lukiolaisia.

Lukioajoltani muistan monet legendaariset opettajat, joista osa on vieläkin täällä opettamassa. Muistan ymmärtäväiset opettajat, jotka pitivät huolta, jos jokin asia painoi mieltä. Minulla oli myös monia innostavia opettajia, joiden ansiosta varmasti itsekin halusin opiskella opettajaksi. Jyllassa on ollut opettajien kesken niin hyvä henki, että täältä on lähdetty perinteisesti vain eläkkeelle.

Sen verran hyviä muistoja minulla on kouluajoistani Espoonlahdessa, että palasin tänne vastavalmistuneena ranskanopettajana. Olin ensin monta vuotta yläkoulussa ja nyt olen ollut jo pidemmän aikaa lukion puolella. Lukion puolella olen päässyt toteuttamaan unelmaani ja tekemään kansainvälisiä projekteja. Näitä on tehty Ranskaan, Belgiaan, Québeciin ja Italiaan. Nyt korona-aikana olen todella kaivannut näitä projekteja ja sitä tunnelmaa, kun saan jakaa rakkauden ranskan ja italian puhumiseen sekä kaikkeen mahdolliseen näiden kielialueiden kulttuuriin jakamiseen. Mikä onkaan parempi tapa päästä harjoittelemaan kieltä ja tutustumaan muihin nuoriin, jotka puhuvat oikeasti näitä kieliä. Koko maailma ei puhukaan vain englantia.

Meillä on meneillään kansainvälinen Erasmus-projekti, jossa yhteistyökoulut ovat Ranskasta ja Italiasta. Jyllä 100 -juhlavuoden aikana päästään matkustamaan Pariisiin ja Sisiliaan ja lopulta vastaanotetaan italialaiset ja ranskalaiset ystävämme täällä Suomessa. Projektin teemoina ovat suvaitsevaisuus ja rasisminvastaisuus. Kaikki teemasta kiinnostuneet voivat ottaa minuun yhteyttä. Tietenkin olisi myös hyvä, että osaisi hieman italiaa tai ranskaa, jolloin vierailuista saisi vielä enemmän irti.

Kuva: Elina Ruuska

Koulumme täyttää tosiaan 100 vuotta 2023. Yhtenä tärkeänä teemana tulisi olla hyvinvoiva yhteisö. Yritämme mahdollisuuksien mukaan järjestää erilaisia tapahtumia ja entistä enemmän näissä tapahtumissa korostuu hyvinvointi. Meillä on myös toinen Erasmus-projekti, jonka nimikin on wE United. Tämä projekti on tarkoitettu aktiivisille opettajille, jotka haluavat luoda yhdessä hyvinvoivaa Espoonlahden lukion yhteisöä. Me selviämme tästä kaikesta yhdessä.

MINUN JYLLANI

Pirkanmaalta Uudellemaalle - Minun polkuni Jyllaan

Markus Kytölä

Hei! Olen lukion apulaisrehtori Markus ja opetan myös A-englantia ja B-ruotsia. Sain pyynnön kirjoittaa kokemuksistani Jyllasta, ja otin tehtävän vastaan mielenkiinnolla ja mielelläni.

Syksyllä 2014 aloitin neljättä vuottani lukiomaailmassa opettajana eräässä toisessa lukiossa, enkä vielä tiennyt Espoonlahden lukiosta oikeastaan mitään. Keväällä 2015 luin Jyllan työpaikkailmoituksen, kiinnostuin kovasti ja tartuin haasteeseen. Kävi niin hienosti, että tulin valituksi, joten aloitin kieltenopettajana täällä meillä syksyllä 2015. Olin innoissani, eikä tuo into ole laantunut tähän päiväänkään mennessä.

Olen aina ollut kiinnostunut ihmisistä, kielistä, kansainvälisyydestä ja mm. matkustamisesta. Ehkä myös siitä syystä kieli- ja kansainvälisyyspainotteisena lukiona Jylla on alusta asti tuntunut kuin kodilta minulle. Suuria tekijöitä ovat varmasti olleet mukavat, motivoituneet opiskelijat ja huippukollegat. Vaikka välillä työ/opiskelu saattaa väsyttää ja jopa uuvuttaa, ajattelen, että kun jaksaa pitää pienen pilkkeen silmäkulmassa, arki ei (yleensä) käy liian kuormittavaksi.

Vuosien varrella olen ehtinyt tehdä kaikenlaista, kuten käydä Kiinassa yhden jakson verran opettajavaihdossa, osallistua erilaisiin hankkeisiin ja pitää kansainvälisyyttä esillä kollegoiden kanssa. Viimeisin suuri muutos tapahtui viime syksynä, kun aloitin täysipäiväisesti apulaisrehtorina. Hallinnon suunnalta katsoessa tulee kiinnitettyä erilaisiin asioihin huo-

miota, mutta sama mahtava Jylla meillä on myös sieltä päin tiirailtuna. :)

Vaikka korona on jo parin vuoden ajan vaikeuttanut arkea ja vähentänyt tapahtumia, uskon, että koronan jälkeen pääsemme taas takaisin sellaiseen Jyllaan, jossa voimme osallistua yhdessä pienempiin ja isompiin tapahtumiin ja isolla K:lla Kuulua yhteen. Talven jälkeen tulee aina kevät.

Kuva: Markus Kytölä

Mukavaa kevättä kaikille!

MINUN JYLLANI

Sirpa Piispanen

J

Juhani, Juha ja Jarri eikun Harri

Siitä se lähti, minun Jylla-urani. Juhani Turjanmaa oli nimittäin rehtorina 23 vuotta sitten, kun aloitin urani Jyllassa. Sain kuulla Juhanilta Gyllenbögelistä ja hyvästä meiningistä koulussa. Hän oli oikeassa, meininki ja tunnelma ovat osa kouluamme ja minulle tärkeä asia. Huraa! Juhaniin jälkeen rehtoreina ovat olleet Karjaan oma poika Harri Korhonen ja nyt meitä ohjaa Juha Kivioja. Tsemppiä kapteeni-Juhalle!

Y

Ylpeä ja yritteliäs

Kyllä me voimme olla ylpeitä koulustamme. Ja minä olen ylpeä ammatistani ja toimestani. Missä muualla saan taivuttaa verbejä, kysellä opiskelijoiden musiikkimakua eri kielillä, askarrella julisteita seinille ja ostaa vegaanikarkkeja opiskelijoille Jylla-päivää varten? Tästä mä tykkään ja näillä mennään!

Lukeminen, lukujärjestys ja laudatur

Tulihan se sieltä, YO-arvosana. Ylioppilaskokeet määrittävät opiskelijoiden ja opettajien elämää. Läheiseni ovat tottuneet fraaseihin "koeviikon jälkeen on enemmän aikaa" ja "YO-korjausten jälkeen helpottaa". Jaksot, lukujärjestys, kokeet, projektiviikko - monenlaista touhua riittää. Koen olevani työssäni kuin maanviljelijä, ensin kylvetään ja kun on sadonkorjuun aika, niin silloin painetaan ja korjataan (ei esimerkiksi siivota kotia:)).

Liike

Meitä ihmisiä on monenlaisia, sen sinä lukija jo tiedätkin. Minä olen nopea liikkeissäni ja se on yleensä hyvä asia. Välillä voisi tietysti puhalttaa ja harkita asioita enemmän. Me opetamme ja opiskelemme kuitenkin koko persoonallamme, eikös juu? Annetaan kaikkien kukkien kukkia ja yritetään ymmärtää toisiamme. Huomaan pienen maailmanparantajan Oulunsalosta nostavan päätään. Minä muistan hyvin rauhanmarssit 1980-luvun alussa. Minulla oli ylläni vihreä takki, sinapinkeltainen paita ja tukkani oli iiiiso afro. Järkyttävä look!

Alkuperä, allitteraatio

Mistä olet kotoisin? Mikä on sinun alkuperäsi, Sirpa Piispanen? Kyllä se on Oulu ja Oulunsalo. Myönnän, minusta on tullut vanhemmiten nostalginen kotipaikkani suhteen. Näen silmissäni Oulunsalon rannat, Riutunkarin ja Hailuodon-lautan. Toinen merkittävä paikka elämässäni on ollut Pietarin iso ja ihana kaupunki. Siellä asuin 1987-1990. Mutta tänne etelään olen tullut, Inkoossa asun ja Espoossa opetan. Näin on ihmisen hyvä olla.

Ai niin, se allitteraatio eli alkusointu... Minä pidän näet riimeistä ja alkusoinnuista. Esimerkiksi minua viehättävät aurinkoiset adjektiivit, su-loiset substantiivit ja veikeät verbit. Ja loppuun, totta kai, pieni värssy Jyllasta.

Jylla mua odottaa

ja Fordini sinne usein kurvaa.

Digikirja laulaa

ja Abittitikku palvelinkoneeseen solahtaa.

Välillä musaa soimaan jott nuoret pääsis ruokalassa karkeloimaan.

Nouse, riennä, sä ihana Jylla

vaikk vuosia on jo sulla :)

MINUN JYLLANI

Outi Immonen

Lumi narskuu jaloissani. On synkkää ja jäistä. Tuttu betonilaatikko pilkistää hämärän keskellä. Kello 7.30 tähyilen lasioven läpi pimeään hengitys huuruten.

Kaivan taskustani villanauhan, jonka päässä olevalla lätkällä ovi avautuu.

Hiivin kivilattia-aulan läpi muovilaattakäytävään, johon piikkikengät töksähtävät.

Avaan kolmannen ja viimeisen lasioven: Modrianilta lainassa olevat värit ja kuviot hyppäävät seinältä pirteästi silmille. Luokan oven avattuani ilotulitus jatkuu: valot rävähtävät päälle, putket lorisevat ja humisevat katossa.

Istun ja katselen: Pimeän hiipuessa ikkunasta avautuu näkymä urheilupuistoon, jossa aina tapahtuu. Muovi haiskahtaa, samoin vienosti pimeän viemäri. Täällä on silti hyvä sisäilma, hyvä hengittää, tilaa olla. Tämä on minun Jyllani aamulla varhain, ennen kuin betoniboksi herää eloon - mutta se onkin sitten toinen tarina.

MINUN JYLLANI

Meri-Satu Sama'neh

Siltämäestä sateenvarjorattailla Soukkaan

Eräänä päivänä elokuun alussa vuonna 1994 tulin perhekerhosta kotiin HOAS:n opiskelija-asuntoomme 11kk ikäisen pikkutyttömmme kanssa. Puhelin soi. Jonkin Espoonlahden lukion rehtori soitti, että tarvitsisi pikaisesti sijaista sairastuneen uskonnon ja psykologian opettajan paikalle. Olin valmistunut keväällä 1993 yliopistosta, saanut syksyllä ensimmäisen lapsemme ja alkanut paniikissa suorittamaan vielä filosofian opettajan opintoja, jotta en vaan tippuisi lopullisesti uraputkesta jäätyni heti valmistumisen jälkeen äitiyslomalle. Joku oli siis löytänyt minun hakemukseni, jonka olin lähettänyt kaikkiin pääkaupunkiseudun kouluvirastoihin. Rehtori kysyi puhelimesta: "Voisitko tulla haastatteluun?" Tiedustelin mahdollisia aikoja, koska en ymmärtänyt rehtorin tarkoittavan haastattelua niin pian kuin mahdollista. Missä tällainen Espoonlahti edes oli?! Selitin, etten saa mistään lapsenvahtia tähän hätään ja sovimme, että lapsi tulee mukaan. Kuumeisesti etsin Piltti-purkkeja ja vaippoja. Matkustin Kamppiin ja linjaaautoasemalla minut neuvottiin Soukkaan menevään bussiin. Tyttö nukkui sateenvarjorattaissa alamäen Soukasta koululle ja koko haastattelun ajan. Illalla soitin äidille ja kerroin, että olin saanut ensimmäisen työpaikkani!!!!

Meidän perheen Jyllä

Äiti ja isä ilahtuivat tietenkin tyttärensä uutisista. Jossain vaiheessa lähetin heille kuvan koululla olevasta Helsingin yhteislyseon ruskeasta koristeellisesta vanhasta ovesta (joka on siis nyt ruokalan seinustalla) ja yllätykseksemme tajusimme vanhempieni käyneen aikoinaan iltalu-kion Jyllassa Helsingin puolella ennen koulun siirtymistä Espooseen.

Vähitellen minun Jyllasta tuli yhä vahvemmin myös meidän perheemme Jylla. Vanhempani osallistuivat koulun 80-vuotisjuhliin ja äitini kävi psykologian tunnilla kertomassa aivoverenvuodon jälkeisestä kuntoutuksesta. Mieheni paistoi alkuvuosina vuosina ahkerasti maailmanuskontojen kurssin loppujuhlaan pitaleipiä ja falafeleja. Lapsia syntyi vuosien varrella yhteensä neljä ja he kaikki olivat vuorotellen tutkittavina kehityspsykologian kursseilla. Välillä he kysyivät, milloin pääsevät taas "koekaniineiksi". Viime vuosina "koekaniineina" ovat olleet siskoni lapset... Monet teistä ovat sitten saaneet (tai joutuneet) tunneilla kuulla per-

*Meri-Satu ekana työvuotenaan,
Meri-Satu Sama'neh*

heemme matkoista uskontoon liittyviin kohteisiin. Esimerkkitarinoisani ovat seikkailleet myös monet sukulaiset ja ystävät, mutta opiskelijat tietävät tekniikan henkilöllisyyksien suojaamiseksi eli "eräällä mun pikkuserkun miehen siskolla on ollut sellainen fobia että....".

Muutammat ro-luokat kävivät meillä kylässä ja eräälle 3D-luokalle järjestin meillä kotona puutarhajuhlat. Nuorin lapseni päätyi sitten jopa lukiovalinnassaan jyllalaiseksi. Oli helppo tulla tyttären kanssa samalla kyydillä aamutunneille, mutta en ehkä olisi välttämättä sittenkään halunnut päästä sisälle Jodelin maailmaan ja kuulla, mistä kaikesta Jyllassa tapahtuneesta siellä päivittäin keskusteltiin.

Iloa ja surua Jyllassa

On mahdotonta tiivistää, mitä kaikkea vuodet Jyllassa ovat sisältäneet. Täällä olen opetellut opettajana olemista, testannut opiskelijoiden kanssa monenlaisia opetusmenetelmiä ja korjannut tuhansia kokeita tai muita palautettavia töitä. Työn ohella olen kirjoittanut jo yli 25 vuoden

ajan Uusi Arkki -kirjasarjaa ja keksinyt siihen opettajanmateriaaleja. Lukemattomia kertoja olen raahannut selkä vääränä eväspusseja opintoretkille Turun nähtävyyksiin tai Helsingin synagogaan, vienyt opiskelijoita moskeijoihin, Buddhalaiseen keskukseen, elokuvaan, teatteriin, näyttelyihin, väittelyihin, nuorten filosofitapahtumaan, sosiaalipsykologian laitokselle jne. tai järjestänyt tunneille vierailijoita. Iloisen opettajajoukon ja oppilaskunnan hallituksen kanssa olen keksinyt koko koulun tapahtumia ja opiskelijaryhmien kanssa käynyt muutamia kertoja ihan ulkomaanmatkoillakin. Korona-aikana sitten aloitettiin ihan alusta keksimällä taas uusia tapoja opettaa ja juhlia etänä.

Maailmanuskontojen kurssin nyttärit 1999, Meri-Satu Sama'neh

Joka vuosi on opettajien kanssa muisteltu omia vanhojen tansseja, penkkareita ja lakkiaisia samalla, kun on seurattu nykyisten nuorten ainutlaatuisia juhlia katsomosta. Vanhojen tansseissa toistui usein nostalginen kohtaaminen sen rehtorin kanssa, joka oli palkannut minut Jyllaan. Hän tuli katsomaan tansseja myös eläkkeellä ollessaan ja kysyi joka kerta, minkäs ikäinen se sateenvarjorattaissa istunut tyttö nyt on. Aika tuntui kuluvan nopeasti, koska tyttö oli aina meidän molempien hämmästykseksi vanhentunut jo niin paljon.

Nykyisin voi kuulostaa monen korviin jo vähän erikoiselta, kun kerron vastanneeni vuosikymmenten ajan päivänavauslistoista, Lucian päivän juhlasta, kevät- ja joulukirkoista. Uskonnonopettajan tehtävät koulu-yhteisössä ovat kaventuneet pikku hiljaa pelkästään aineenopettajan rooliin. Minulle henkilökohtaisesti nykypäivän kiistat uskonnon näkymisestä kouluelämässä vaikkapa joulun aikaan ovat olleet monesti raskaita. Aikoinaan käveltiin yhdessä Espoonlahden lukioltakin joulukirkkoon yöllä soitukulkueena ja aloitettiin joululoma tuttujen joululaulujen kaikuessa tunnelmallisessa kirkossa. Tämä voi tulla monelle yllätyksenä, mutta olen toiselta ammatiltani pappi ja tätä tehtävää olen saanut toteuttaa myös Jyllassa. Vuosien varrella olen vihkinyt useita Jyllan opettajia sekä entisiä opiskelijoita ja kastanut jyllalaiten lapsia. Olen myös toimittanut kollegoiden sekä opiskelijoiden perheenjäsenten hautaansiunaamisia, viimeisenä palveluksena siunasin myös minut palkanneen rehtorin.

Yli puolet elämästä on kulunut Jyllassa! Jylla täyttää 100 vuotta ja se sateenvarjorattaissa istunut tyttäreni 30. Tästä voi laskea, että Jylla on kulkenut mukana jo yli puolet elämästäni! Tämän vuosien varrella muuttuneen aina värikkään rakennuksen sisällä olen käänvellyt ristiin rastiin varmaan miljoonia askeleita. Koulun ruokalassa olen syönyt pyöreästi yli 5000 kouluateriaa. Olen nauranut ihanien Jyllan opettajakollegoiden kanssa lukemattomia tunteja. Mahdollisesti olen opettanut ainakin yli 4000 opiskelijaa, joista osaan olen törmännyt myöhemmin mm. kauppakeskuksissa, tapahtumissa, naapuritalossa, Parikkalan jätteenlajitteluasemalla, televisiossa, missikisoissa sekä muutamiiin täällä koululla opekollegoia. Lisäksi täällä nuorekkaassa seurassa olen usein nuortunut takaisin 17-vuotiaan tasolle ja saanut elää nuoruuden upeat hetket aina uudelleen ja uudelleen. Täällä on hyvä jatkaa eläkkeelle saakka.

Kiitos kaikille jyllalaisille, joiden kanssa olen viettänyt yhdessä aikaa joko vuosikymmenten tai yhden kurssin verran!

MINUN JYLLANI

Päivi "Peppi" Perenius

Minun näkökulmastani Jyllassa on upeita nuoria opiskelemassa lukion oppimäärää hyvällä otteella eli yhtä aikaa rennosti ja vakavasti. Usein kahden kesken jutellessa opiskelijan kanssa nousee mieleeni arvostus nuoria kohtaan – niin fiksuja ja asiallisia opiskelijoita meillä täällä on. Heidän kanssaan voi jutella opintoihin liittyen kaikkea maan ja taivaan väliltä huumoria unohtamatta.

Viime syksynä sain osallistua ykkösten kanssa teatteriretkelle kansallisteatteriin Pintaremontti-esitykseen ja olla mukana Erasmus-projektissa suunnittelemassa ja toteuttamassa ranskalaisten erasmuslaisten vierailua Jyllassa. Molemmissa sai olla ylpeä jyllalaisista hyvin käyttäytyvistä, avoimista ja vieraanvaraisista nuorista.

Toimin Jyllassa kolmatta vuotta lukion erityisopettajana. Erityisopettajana kuljen opinnoissa nuoren rinnalla ja pyrin sujuvoittamaan nuoren oppimista, vaikka siinä tapauksessa, kun nuorella on oppimisvaikeuksia. Oppiminenhan on ja saa olla ajoittain vaikeaa ja vaatia kaikilta ponnisteluja, muutenhan oppimista ei tapahdu. Oppimisvaikeuksilla erityisopettajana tarkoitan kuitenkin spesifejä vaikeuksia esimerkiksi lukihäiriötä, jota tutkimusten mukaan esiintyy noin 7-15 % lukioikäisistä. Lukihäiriö ei tarkoita, että nuori olisi kielellisesti heikko tai huono: olen kohdannut urallani monia laudaturin kirjoittajia, joilla on ollut vaikeakin lukihäiriö. Lukihäiriö tarkoittaa aivojen poikkeavaa tapaa käsitellä kielellistä informaatiota, mikä joskus tekee oppimisesta hieman mutkikasta muttei ole oppimiselle este. Työntekoa ja sinnikkyyttä lukio-opinnot vaativat ja osin siksi tavoit-

teiden saavuttaminen tuntuukin tosi palkitsevalta. Rohkeaisen kaikkia hakemaan apua, jos jokin asia oppimisessa tuntuu haastavalta, yksin ei Jyllassa tarvitse jäädä haasteiden kanssa.

Vapaa-ajalla tykkään tosi paljon olla jouten, ihan vaan vaikka istuskella mökkilaiturilla ja kuunnella linnunlaulua ja aaltojen liplatusta tai maleksia metsässä ilman sen ihmeempää tekemistä. 10-vuotias corgini Papu pitää huolen, että lenkkeilen säännöllisesti. Silloin kun joutenolo alkaa kyllästyttää luen kirjoja, käyn leffassa/ teatterissa/ oopperassa, pulahdan avantoon, pelaan sulkista ja joogaan tai vaikka neulon.

Onnea 100-vuotias Jylla, olen iloinen saadessani olla osa tätä yhteisöä!

Kuva: Päivi Perenius

MINUN JYLLANI

Ukka Repokari

Olen Ukka, 20-vuotias toisen vuoden yliopisto-opiskelija matkalla kohti suomen kielen ja kotimaisen kirjallisuuden asiantuntijuutta. Opiskelin Jyllassa vuosina 2018-2021 ja koko kolmivuotisen taipaleeni kirjoittelin myös ahkerasti Espostiin.

Syksyllä 2018 astelin haparoivin askelin ja leuka rinnassa kohti uutta lukiotani. Nielekselin itkua. Minua jännitti. Tunsin itseni epävarmaksi. Ennen lukiota olin ollut opettajien painajainen: en jaksanut keskittyä, häiriköin ja provo-soin. Lukion ensimmäisenä päivänä polleus ja röyhkeys olivat kuitenkin tiessään. En tuntenut ketään ja tunsin oloni turvatomaksi. Mieleni teki paeta. Luikin kuitenkin sisään, ja hyvä niin, sillä se aamu aloitti uuden vaiheen elämässäni. Sitä vaihetta muistelen suurella lämmöllä elämäni merkittävimpänä kasvupyrähdyksenä.

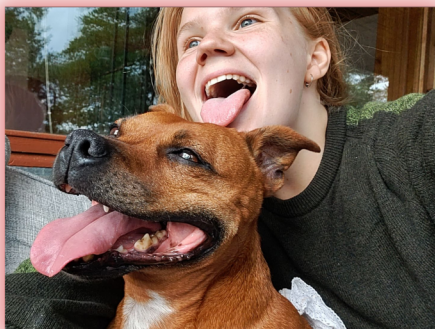
Olin lukion alussa vetäytyvä ja epävarma. Varoin, sillä en halunnut saada tuttua ja huonoksi todettua häirikön mainetta. Pelko osoittautui kuitenkin turhaksi, sillä yllätyksekseni opinnot saivat-

kin minut nopeasti koulun kirjastoon, josta löytyi vaikka mitä jännittävää luettavaa. Pidín uusista opettajistani, jotka kannustivat itsenäiseen ajatteluun, kyseenalaistamiseen ja argumentointiin. Lähdin jopa mukaan toimittamaan koulun lehteä Espostia, vaikka se tiesikin ylimääräisiä töitä.

Lukio on yleissivistävä koulutus, joka minun kohdallani teki tehtävänsä. Kävelin ulos lukiosta huomattavasti sivistyneempänä kuin kävelin sisään. Itse oppimisen prosessi tarjosi kuitenkin vähintään yhtä arvokkaita oivalluksia kuin oppituntien sisältö. Kuuntelemalla opetusta ja keskittymällä asiaan huomasin ajatteluni kehittyvän. Huomasin oppivani oppimaan, ja se aiheutti valtavaa nautintoa ja motivoi jatkamaan. Aloin hahmottaa itseni älykkääksi ja itsenäiseen ajatteluun kykene-

väksi nuoreksi naiseksi kurittoman ja kyvyttömän pikkutytön sijaan. Oppitunnit auttoivat hahmottamaan, mikä ja millainen maailma on. Oppiminen itsessään auttoi hahmottamaan sitä, kuka minä olen. Maailman ja minän ääriviivojen hahmottaminen antoi rohkeutta hakea omaa ääntä ja paikkaa maailmassa. Juuri oman ääneni löytämisessä ja virittämisessä Espostin rooli muodostui valtavaksi. Koulun lehden hellässä huomassa sain hapuilla, mokailla, onnistua ja kasvaa. Espostin tarjoamat opit ovat myöhemmin osoittautuneet korvaamattomiksi sekä henkilökohtaisessa elämässäni että yliopisto-opinnoissani

Kun sitten keväällä 2021 kävelin viimeistä kertaa ulos lukiosta, olin jälleen itkuinen ja kauhuisani. Joutuisin jättämään rakkaan oppilaitoksen ja astumaan jälleen yksin seuraavaan vaiheeseen, yliopistoon. Jokin oli kuitenkin muuttunut: en ollut enää yhtä epävarma. Tiesin pärjääväni, sillä tunnistin kykyni. Minulla oli ääriviivat, ääni ja paikka, joista lähteä liikkeelle. Lakkiaispäivänä nostin valkolakkini hiljaiseksi hyvästiksi ja kiitokseksi Jyllalle ja lähdin – kenties vielä hieman haparoivin askelin, mutta pää pystyssä – kävelemään kohti aikuisuutta.

Kuva: Ukka Repokari

Millainen on huomisen Jylla?

Kaapo Ovaskainen, Noora Lindén, Laura Lund

Kysyimme opiskelijoilta, millainen Jylla on tulevaisuudessa:

Suvaitsevainen

**Kulttuurien välistä
yhteistyötä jatketaan!**

Matkakurssit jatkuvat

**Hyväntekeväisyysprojekteja
jatketaan! Nyt on autettu jo paljon
eri tahoja ja päästy hyvään vauhtiin!**

Avarakatseinen

Menestyvä

Edistynyt

**Sydämen sivistys
olkoon osa meitä
jokaista!**

**Musikaaleja tulee
lisää.**

**Avoim
mahdollisuuksille!**

Teemapäivät jatkuvat!

Yhteisöllinen!

**Minä toivoisin, että luovan kirjoittamisen ja
puheviestinnän kurseja järjestettäisiin
jatkossakin (ja toki muitakin valinnaisia
opintoja). Siispä voisi sanoa, että toivon
tulevaisuuden Jyllan toimivan sellaisessa
Suomessa, jossa valtio laittaa rahaa
koulutukseen!**

**Luokat
yläkoulu ja lukio**

Auditorio

